

NS Ziņu biļetens

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1074

15.10.2023 (134)

Līderība starp nacionālo kopienu un elitārismu

no Michael Kühnen

SENĀTS JAUNAJĀ KĀRTĪBĀ

Līdz ar NSDAP partijas programmas izpildi ir īstenota Jaunā kārtība. Tajā mūsu tautas dzīve un attīstība notiek tās sugai un dabai atbilstošas attīstītas kultūras ietvaros, kurā var brīvi attīstīties un padziļināties viss nacionālās kopienas garīgais, garīgais, zinātniskais, mākslinieciskais un saimnieciskais potenciāls. Šai brīvībai sugas apzināto vāciešu kopienai vairs nav vajadzīga partijas vadība, kas tādēļ pēc tās programmas īstenošanas izšķīst.

Šī atlaišana neskar vadības un senāta institūcijas. To uzdevumi un pilnvaras jaunajā kārtībā būtībā paliek neskarti. Nacionālajai kopienai joprojām ir vajadzīgs līderis, kurā tā saskata savu iemiesojumu un kuram ir neierobežota vara, kas nepieciešama, lai veiksmīgi vadītu tautu tās cīņā par pastāvēšanu. Šim vadonim joprojām jāuzņemas visa atbildība - galvenokārt atbildība par to, lai Jaunā kārtība attīstītos saskaņā ar dabas likumiem un atkal nedegenerētos.

Un arī Jaunajā kārtībā Senāts saglabā savu sargsuņa un kontroles funkciju un visas savas pilnvaras, lai novērstu šādas deģenerācijas un neļautu necienīgiem līderiem ļaunprātīgi izmantot savu varu. Kā jau minēts, mēs vēl nevaram paredzēt, kādas formas pieņems

šī rasu aristokrātija, šī rasu saistīto personību elite, kas pēc tam ieņems vadību Volksgemeinschaft un Ceturtajā reihā, kurš tiks izveidots. Taču Senāts noteikti būs šīs īstās aristokrātijas vadošais galva, kas patiešām būs labāko valdīšana!

NACIONĀLSOCIĀLISTU LĪDERI

Nacionālsociālistiskā kustība nerada skudru būtnes, kurām jādarbojas kā maziem zobratņiem bezdvēseliskā sabiedrībā, bet gan nacionāli un rasiāli apzinātas personības, kas ieņem savu vietu organiski strukturētajā Volksgemeinschaft.

Tāpēc nav "vienota tipa" - ne partijas biedra, ne politiskā kareivja, un, protams, ne politiskā līdera. Visi trīs noteikti ir nacionālsociālistiskā cilvēka tipa izpausmes, kuru tomēr raksturo nevis personu atbilstība, bet gan dzīves attieksmes un ētosa atbilstība!

Līdz ar to mēs varam aprakstīt nacionālsociālistisko strādnieku, karavīru un vadītāju attieksmes pret dzīvi principus, ētikas principus, bet mēs nevaram noteikt vienotu cilvēku, kuram šie principi būtu jāīsteno un jādzīvo. Katram tautas loceklim - vai tas būtu strādnieks, kareivis vai līderis - drīzāk jāattīstās kā individuālai, brīvai personībai, bet saistītai ar tautu un rasi.

Tāpēc, ja šī darba mērķis ir raksturot nacionālsociālistisko ideju un vadības attieksmi pret dzīvi, ir jāparāda, kāds etoss tos veido un kā tie tiek īstenoti. Tas līdz šim ir izdarīts. Bet, ja tiek uzdots konkrēts jautājums, kādi tādi vadoņi patiešām būs, dzīvos un rīkosies, tad uz šo jautājumu var atbildēt, tikai aprakstot to personību piemērus, kurās nacionālsociālistiskā vadība tika un tiek īstenota priekšzīmīgā veidā.

Šādu nacionālsociālistu līderu personību daudzveidība atbilst dzīves daudzveidībai kopumā un līdz ar to arī mūsu bioloģiskās domāšanas skatījumam uz dzīvi.

Turpmāk netiks mēģināts veidot īsas biogrāfijas, bet tikai parādīt, kā šajā izstrādē minētie līderības principi ir īstenojušies pavisam konkrēti priekšzīmīgās līderu personībās, lai aicinātu visus šodienas līderu biedrus līdzīgi strādāt pie sevis un savā veidā un atbilstoši savam raksturam kļūt par nacionālsociālistu līderi, par cilvēku, kas ir "augstākā rases un personības vērtības iemiesojums", vēlreiz citējot šo lielo un izšķirošo Fīrera vārdu. Šim nolūkam Heil!

RUDOLF HESS

No visām neskaitāmajām nacionālsociālistu visu līmeņu līderu personībām, kam

vajadzētu būt mūsu paraugiem, šeit var pieminēt tikai nedaudzās un nozīmīgākās, taču starp tām, neskaitot Ādolfa Hitlera personību, kas stāv pāri visiem, Rūdolfš Hess noteikti ir nacionālsociālistu līderis, kurš visā pasaulē ir visvairāk cienīts.

Spīdzināšanas upuris, kas ilgst jau vairāk nekā četrdesmit gadus, ko viņš izturēja ar nelokāmu gribasspēku un nesatricināmu uzticību fīreram un idejai un no kuras, visticamāk, viņu atpestīs tikai nāve, ir padarījis Rūdolfu Hesu par mītisku antīkas dižēnības figūru: viņa ciešanas, viņa upuris, viņa priekšzīmīgā uzticība dod mums - mazajiem mazbērniem - spēku uzņemties karogus un izciest upurus, ciešanas un vajāšanas, kas bālē salīdzinājumā ar Fīrera vietnieka likteni.

Patiesi mūža spīdzināšanas ieslodzījums, par kādu tagad ir kļuvis miera mocekļis, bija paredzēts, lai apzīmogotu nacionālsociālismu un liecinātu, ka tas ir noziedzīga mentalitāte. Taču, pateicoties šī dižā un cēlākā nacionālsociālista apbrīnojamajai attieksmei, šis ieslodzījums kļūva par liesmojošu apsūdzību tās mīnusa pasaules liekulībai, nožēlojamībai un zemiskumam, ko Otrā pasaules kara uzvarētājvalstis uzspieda tautām.

Spandavas citadele, kur Rūdolfš Hess ir apglabāts dzīvs, mums jau ir pieminekļis diženumam, cieņai un godājamam upurim, pieminekļis uzticībai līdz pat nāvei - tā ir mūsu neuzvaramās ticības emblēma, kas uzvarēs, neraugoties uz naidu, vajāšanām un nicinājumu. Rūdolfā Hesa gars un piemērs pavada mūs šajā ceļā.

Taču pat ja miera pilota upuris, kas ilga jau četras ar pusi desmitgades, aizēno visu un mēs varam adekvāti novērtēt šo nacionālsociālismam veltīto neparasto dzīvi tikai no viņa skatpunkta, Rūdolfš Hess ir paraugs ne tikai kā ieslodzītais, bet arī viņa dzīve cīņu laikā un attieksme laimīgajos varas gados parāda mums patiesi nacionālsociālista līdera personību:

Rūdolfš Hess jau pirms 1923. gada bija viens no jaunās NSDAP aktīvistiem. Ādolfs Hitlers viņu godam piemin saistībā ar pašu pirmo cīņu zālē, kas kļuva par SA dzimšanu. Pēc neveiksmīgās 1923. gada 9. novembra nacionālās sacelšanās Rūdolfš Hess, tāpat kā Fīrers, tika ieslodzīts Landsbergā, kur kļuva par Fīrera sekretāru un neaizstājamu palīgu darbā pie "Mein Kampf". No šīs vistiešākās garīgās kopības starp fīreru un viņa vēlāko vietnieku dzima šī nacionālsociālista fundamentālā grāmata - Rūdolfam Hesam pilnīgi pašizliedzīgi pakļaujot visas savas zināšanas un spējas fīrera ģēnijam un ar savu pilnīgu atdevi un beznosacījumu ticību pastāvīgi stimulējot fīreru pabeigt darbu.

Kā Fīrera sekretāru viņu novērtēja un lielākoties nenovērtēja lielākā daļa partijas biedru, pat cīņas laikā. Viņš nebija viens no lielajiem cīņas laika līderiem, viņam nebija raksturīgi izvīrīties priekšplānā. Savu dzīvi viņš saprata kā kalpošanu fīrera ģēnijam, kurā bija vienota Vācija, ideja un partija, - viņš nekad nedomāja

par personīgu sekotāju vervēšanu, viņš nekad netiecās pēc patstāvīgas varas.

Tāpēc viņa lielā stunda pienāca tikai tad, kad 1933. gadā, pilnīgi pārsteidzoši visai partijai, viņš tika iecelts par Fīrera vietnieku partijas lietās un vēlāk par reihsministru, jo pats Fīrers tagad bija pilnībā nodarbojies ar jaunās valsts veidošanu un arvien mazāk uzskatīja sevi par partijas vadītāju.

Sākotnēji kļūdaini novērtēts kā diezgan bāla un neuzkrītoša personība, drīz vien izrādījās, ka Rūdolfss Hess, kā, iespējams, neviens cits, bija kvalificēts uzņemt šo sarežģīto amatu. Kā fīrera vietnieks, kā mūžīgs un nevainojams ideālists un bezgalīgā lojalitātē un disciplinētībā pret Ādolfu Hitleru Rūdolfss Hess izauga par partijas sirdsapziņu: kas jutās netaisnīgs, kam bija jāizsaka pamatota kritika, uzticīgi vērsās pie Rūdolfssa Hesa, kura taisnīguma izjūta, atbildības sajūta un, neraugoties uz augsto amatu, biedra attieksme bija pazīstama visur. Tā viņu izjuta partijas biedri.

Taču tauta viņu pazina kā gādīgu vācu tautas aizbildni ārzemēs, jutās uzrunāta viņa aizkustinošajās Ziemassvētku runās un pārdzīvoja viņu kā dedzīgāko Ādolfssa Hitlera cienītāju, kura slēptākās vēlmes un domas viņš zināja kā neviens cits.

Par viņa ideālismu, viņa sirsnību nevarēja apšaubīt pat Trešā reihā pretinieki - vēl pirms sava galu galā traģiskā likteņa piepildīšanās viņš izpelnījās cieņu tālu ārpus pārliecināto nacionālsociālistu loka.

Kā neviens cits Rūdolfss Hess pārzināja Fīrera domas, kā neviens cits viņš zināja, cik ļoti Fīrers cieta no brāļadarbības kara ar Angliju pēc 1939. gada, un meklēja veidus, kā izbeigt šo konfliktu, kas bija tikpat bezjēdzīgs kā traģisks, ar abām pusēm pieņemamiem nosacījumiem. Viņš bieži par to runāja ar savu vietnieku un uzticības personu un skaļi domāja, ka ir jābūt iespējai atrast kādu, kas varētu pāršķirt šo šķietami bezcerīgo likteņa mezglu, lai varētu atjaunot mieru. Un atkal un atkal viņš atkārtoja, ka viņam nav nekā pret Angliju, ka viņš nevēlas iznīcināt impēriju, bet pat aizsargāt un stiprināt to, ka viņš galu galā tiecas pēc alianses un būtu gatavs pieņemt visdāsnākos miera nosacījumus.

Droši vien mūžīgi nebūs skaidrs, vai Ādolfss Hitlers lika vai atļāva savam vietniekam veikt vēsturē unikālo miera lidojumu, taču, kad Rūdolfss Hess izpletņlēcēja virs Anglijas, lai beidzot uzsāktu miera sarunas, viņš ieradās kā parlamentārietis, viņš ieradās ar konkrētiem sarunu priekšlikumiem, kas precīzi atbilda Ādolfssa Hitlera idejām.

Ilgas, saspringtas stundas Fīrers gaidīja zīmi, ka miera bēgšana ir izdevusies un ka Anglija būs gatava piekāpties; taču likteņa stunda, kas varēja glābt Eiropas varu un stāvokli pasaulē un novest pie patiesas miera kārtības, pagāja neizmantota - britu

valdība vēlējas šo karu, kas iznīcinātu ne tikai Eiropu, bet arī tās impēriju un pakļautu pasauli divām jaunām lielvarām; tā to vēlējas ebreju un amerikāņu aprindu spiediena rezultātā un līdz pat šai dienai neuzdrošinās publiskot dokumentus par Rūdolfā Hesa miera bēgšanu, lai šī vēlme pēc kara nekļūtu zināma. Tāpēc šie dokumenti ir bloķēti līdz pat nākamajai tūkstošgadei, tāpēc Rūdolfā Hess nedrīkst tikt atbrīvots - nedrīkst atklāties mīnus pasaules meli un liekulība, kas nacionālsociālistisko Vāciju uzskata par atbildīgu par kara postu un pēckara nožēlojamo stāvokli - tāpēc miera moceklis joprojām atrodas cietumā, tāpēc viņam nav ļauts runāt par savu pagātņi un viņa rakstītie dokumenti ir iznīcināti - bet tur, kur Rūdolfam Hesam ir jāpaliek klusam, viņa cietuma akmeņi, kur viņš tika spīdzināts līdz nāvei, kliez dienu pēc dienas, nakti pēc nakts, gadu pēc gada, desmit gadus pēc desmit gadiem - tie kliez pēc atreibības un taisnīguma, pēc patiesības un brīvības. Tas ir arī mūsu sauciens, mūsu, kas Rūdolfā Hesā godājam viscēlāko no visām nacionālsociālistu līderu personībām!

NS KAMPFRUF
KAMPFSPRITZ DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFRÄUORGANISATION

Number 100
April 2022 (133)

Der Kampf geht weiter !

Nebst vielen mehr die Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene.

Abendzeit von Movement, Vorbereitung, Verfolgung und Verurteilung haben nicht ausgereicht, um Kern der gesamten Idee unserer heldischen Führer Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalisten sind weniger erfahrene Kämpfer und Kampfgewinn haben Schüler an Schüler an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Volkstods ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vornehmste Gegner ist eben dabei, den Volkstod – gegen alle weissen Völker (V) zu bringen. Seine Mittel sind Erziehung, Überwachung und Kampferziehung.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Kriegsgebiet" oder im "Innenland", ob mit Propagandamaterial bewaffnet oder auf einem Schiffsfeldzug an Bord. Jeder Nationalist muss bei seiner Pflicht sein!

Hail Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Ziņu biļetens
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju

Trešā daļa

NSK: Jūsu pabeztieji projekti acimredzot ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu viedokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārsvāri esmu koncentrējusies uz Adolfa Hitlera un cilvēces armiju (www.mourningthousand.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lapu, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēti ir absolūta informācijas mīnu lauks. Tu meklē informāciju par vienu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāpēta. TA ir tāda kā arheoloģija sajūta, kas izrādās nepareizi pagātni. Pagātni, kuru viņi nevēlējās izvērt gaidīt. Mēs varam vēlēties pateikties internetam par informācijas un atbilstošiem. Ocas gaitā ir parādījusies izkārtojta retas lietas no dažādām vietām

Number 179 (133) Fourth 1975 April 20, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are mass White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or in a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO ir pasaulē lielākais
Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!**

Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās

Simtiem grāmatu daudzās valodās

Simtiem vietņu daudzās valodās

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!